

El carrer de les Illes Filipines 173

El carrer de les Illes Filipines es troba situat al barri del Pont Major i té la seva entrada pel carrer de Sant Joan Bosco, mentre que per l'altra banda resta separat de les instal·lacions de l'escola Carme Auguet mitjançant una tanca metàl·lica.

El nom li fou posat en el ple de l'Ajuntament de 21 d'octubre de l'any 1973, poc després que hom hagués acabat les obres

dels blocs de pisos que hi havia fet l'Obra Sindical del Hogar. Aquest carrer, el primer dels blocs en direcció a Girona, és per altra banda l'únic que ha rebut nom, i en aquest cas no s'ha pogut escapar a la tendència d'aquells moments de posar noms d'illes, com queda ben palès en tot aquest sector de l'eixample del Pont Major.

Tot amb tot, assenyalem que, en no trobar-se cap rètol que ho indiqui, els veïns d'aquest carrer

desconeixem totalment que se'n digui Illes Filipines i mantenen que el seu veritable nom és el de «Grupo Pont Major», com se'ls denominà en el moment d'acabar-los de construir.

ELS PISOS DE L'OBRA SINDICAL

El carrer de les Illes Filipines segueix de cap a cap el seguit d'espais interiors i petits carre-

rons que configuren els 7 blocs de pisos que construí l'Obra Sindical del Hogar. Acabats total-

ment l'any 1973, són formats per uns dos-cents habitatges de protecció oficial per a immigrants, la seva majoria procedents dels antics «Albergues Provisionals» de la carretera de Sant Gregori, on havien anat a romandre els afectats per l'aiguat del barri de «Río», a la vora del Ter, l'any 1962.

Geogràficament, la població del carrer i de tot el grup prové del sud d'Espanya, i malgrat que fa molts anys que viuen arreu de Girona, en cap cas no s'han donat les condicions mínimes que fessin possible llur integració en el si de la societat catalana.

Com remarca Carme Grau a «Girona i els seus barris»: «L'arribada de 200 famílies provocà un agreujament de la ja deficient infraestructura del barri, a la vegada que esdevingué un nou problema: el de la convivència i integració entre dues comunitats completament diferenciades». Altrament, la mateixa disposició dels pisos —un espai constructivament diferenciat de la resta— ha potenciat encara més aquest sentiment d'aïllament perfectament perceptible.

Urbanísticament, tot el sector és ben pavimentat i enllumenat, amb uns espais interblocs aptes per al joc de la mainada. El costat de mà dreta del carrer compta amb una sola edificació —una casa força àmplia, tipus xalet, datable dels anys trenta— i a continuació segueix una tanca d'obra fins al final del carrer, a la confluència amb les instal·lacions esportives i educatives de l'escola pública Carme Auguet.

Assenyalem que el carrer que comentem, i tot el sector del grup, fou construït als solars antigament ocupats per la vella estació del «Carrilet». Pensem que el Pont Major comptà des de l'any 1921 amb l'estació del tren de Palamós, amb una via que passava per l'actual carretera, i era l'ampliació del tren petit des de l'estació de Flaçà. Més tard, l'any 1926, el tren arribà fins a Banyoles —el famós «tren Pinxo»— i significà una forta embranzida per al trànsit de mercaderies. Dos anys després s'emprà també com a tren de passatgers. Ambdós carrilets deixaren de funcionar l'any 1956, quan la competència del transport de carretera féu totalment inviable llur explotació econòmica.

Ramon Alberch i Fugueras

Noves condicions!

Pagarà el 15,50% d'interès.
Podrà retornar el deute fins als 20 anys, amb quotes anuals constants del 16,41%, que inclouen la devolució del capital i els interessos.
Pagaments mensuals, com un lloguer.

Vingui a informar-se!

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA
LA CAIXA DE TOTS

